

Η μέριμνα για την αναπαραγωγική υγεία απαραίτητος παράγων για την ανάπτυξη

Τα σημαντικότερα σημεία της ομιλίας της Πρωθυπουργού
της Νορβηγίας GRO HARLEM BRUNDLAND στη Διεθνή
Διάσκεψη για τον πληθυσμό και την ανάπτυξη

Ας αφήσουμε τους δραματικούς τόνους που έχει πάρει αυτή η Διάσκεψη στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και ας στρέψουμε την προσοχή μας στα κύρια ζητήματα. Έχουμε μαζευτεί εδώ, για ν' ανταποκριθούμε σε μια ηθική πρόσκληση για δράση. Η αλληλεγγύη με τις παρούσες και τις μελλοντικές γενιές έχει ένα τίμημα. Αλλά, αν δεν το πληρώσουμε στο ακέραιο, θα αντιμετωπίσουμε παγκόσμια χρεωκοπία.

Η διάσκεψη αυτή αφορά στην πραγματικότητα το μέλλον της δημοκρατίας, πώς θα διευρύνουμε και θα βαθύνουμε τις δυνάμεις και την προοπτική της. Αν δεν ενισχύσουμε τους λαούς μας, αν δεν τους μορφώσουμε, αν δε μεριμνήσουμε για την υγεία τους, αν δεν τους επιτρέψουμε να πάρουν μέρος στην οικονομική ζωή, σε βάση ισότιμη και πλούσια σε ευκαιρίες, η φτώχεια θα παραμείνει, η άγνοια θα επικρατήσει παντού και οι ανάγκες των ανθρώπων θα πνιγούν κάτω από τους αριθμούς τους. Γι' αυτό και τα ζητήματα και τα θέματα αυτής της διάσκεψης δεν είναι απλώς ζητήματα και θέματα, αλλά ακρογωνιαίοι λίθοι για την παγκόσμια δημοκρατία.

Δέκα χρόνια πείρας ως γιατρού και είκοσι χρόνια ως πολιτικού με δίδαξαν ότι οι καλύτερες συνθήκες ζωής, μια μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής, η πρόσβαση σε απροκατάληπτη πληροφόρηση και η αληθινή διεθνής αλληλεγγύη, είναι οι πηγές της ανθρώπινης προόδου.

Έχουμε ήδη μια πλούσια βιβλιοθήκη με αναλύσεις της σχέσης ανάμεσα στην αύξηση του πληθυσμού, τη φτώχεια, την κατάσταση των γυναικών, τους δαπανηρούς τρόπους ζωής, τα καταναλωτικά πρότυπα, πολιτικών που αποδίδουν και πολιτικών που δεν αποδίδουν και της υποβάθμισης του περιβάλλοντος που επιταχύνεται και αυτή ακόμα τη στιγμή.

Δεν ήρθαμε εδώ για να τα επαναλάβουμε όλα αυτά, αλλά για να δώσουμε μια υπόσχεση ν' αλλάξουμε πολιτικές. Όταν θα κάνουμε δεκτό το Σχέδιο Δράσης, θα υπογράψουμε μια υπόσχεση. Μια υπόσχεση να διαθέσουμε περισσότερους πόρους τον επόμενο χρόνο απ' αυτούς που διαθέσαμε φέτος σε συστήματα προστασίας της υγείας, σε εκπαίδευση, σε οικογενειακό προγραμματισμό και στη μάχη εναντίον του AIDS. Υποσχόμαστε να κάνουμε άνδρες και γυναίκες ίσους απέναντι στο νόμο, αλλά επίσης να επανορθώσουμε τις ανισότητες και να προωθήσουμε πιο δραστική τις ανάγκες των γυναικών απ' ό,τι των ανδρών, μέχρις ότου μπορέσουμε να που-

με ότι πετύχαμε την ισότητα.

Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τους συνδυσασμένους πόρους μας πιο αποτελεσματικά μέσω ενός αναμορφωμένου και καλύτερα συντονισμένου συστήματος των Η.Ε. Αυτό είναι απαραίτητο, για να να αντιμετωπίσουμε την κρίση που απειλεί σήμερα τη διεθνή συνεργασία.

Σε πολλές χώρες, όπου η πληθυσμιακή αύξηση είναι μεγαλύτερη από την οικονομική ανάπτυξη, τα προβλήματα επιτείνονται χρόνο με το χρόνο. Το κόστος των μελλοντικών κοινωνικών αναγκών θα είναι τεράστιο. Αν παραμείνουμε αδρανείς, η ποινή θα είναι βαριά, ένας εφιάλτης για τους υπουργούς των οικονομικών και ένα

κληροδότημα που οι μελλοντικές γενιές δεν το αξίζουν.

Τα οφέλη όμως από μια αλλαγή πολιτικής είναι τόσο μεγάλα, που δεν είναι δυνατόν παρά να τα επιδιώξουμε. Πρέπει να μετρήσουμε τα οφέλη μιας επιτυχημένης πληθυσμιακής πολιτικής σε εξοικονόμηση δημόσιας δαπάνης για υποδομή, κοινωνικές υπηρεσίες, στέγαση, αποχέτευση, υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευση.

Οι αιγυπτιακοί υπολογισμοί δείχνουν ότι για κάθε λίρα που επενδύεται σε οικογενειακό προγραμματισμό εξοικονομούνται 30 λίρες σε μελλοντικές δαπάνες για διατροφή, εκπαίδευση, ύδρευση, αποχέτευση, στέγαση και υγεία.

Η πείρα μας έχει διδάξει τί αποδίδει και τί όχι.

Όταν το 95% της αύξησης του πληθυσμού συμβαίνει στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι κοινότητες που φέρουν το βάρος της αύξησης των αριθμών είναι οι λιγότερο εξοπλισμένες για το σκοπό αυτό. Είναι οι οικολογικά ευπαθείς περιοχές, όπου οι σημερινοί αριθμοί καθρεφτίζουν μια τρομακτική ανισορροπία μεταξύ ανθρώπων και γης.

Το γεγονός ότι σε πολλές από τις κοινωνίες μας υπερτερούν οι νέοι άνθρωποι σημαίνει ότι θα υπάρξει μια απόλυτη αύξηση πληθυσμιακών αριθμών για πολλά χρόνια μπροστά, όποια στρατηγική και αν υιοθετήσουμε εδώ στο Κάιρο. Αλλά η Διάσκεψη του Καΐρου μπορεί να καθορίσει, σε σημαντικό βαθμό, με το αποτέλεσμά της, αν ο πληθυσμός της γης μπορεί να σταθεροποιηθεί αρκετά νωρίς, και σε επίπεδο που να επιτρέπει να επιζήσουν η ανθρωπότητα και το γήινο περιβάλλον.

Είναι ενθαρρυντικό ότι υπάρχουν ήδη τόσα πολλά κοινά σημεία μεταξύ μας. Το τελικό πρόγραμμα δράσης πρέπει να ενσωματώσει την αμετάκλητη δέσμευσή μας για ενίσχυση του ρόλου και της θέσης των γυναικών. Πρέπει όλοι να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε την ευθύνη γι' αυτό. Έτσι λειτουργεί η δημοκρατία.

Πρέπει να υπόσχεσαι σε όλους πρόσβαση στην εκπαίδευση και στις βασικές υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας, περιλαμβανομένου του οικογενειακού προγραμματισμού ως καθολικού ανθρώπινου δικαιώματος για όλους.

Οι γυναίκες δε θα γίνουν πιο δυνατές απλά και μόνο επειδή έτσι τις θέλουμε, αλλά μέσω αλλαγών στη νομοθεσία, καλύτερης πληροφόρησης και ανακατανομής των πόρων. Θα ήταν μοιραίο να μην αντιληφθούμε πόσο επειγόν είναι αυτό το ζήτημα.

Για πάρα πολύ χρόνο οι γυναίκες είχαν δύσκολη πρόσβαση στη δημοκρατία. Έχει ειπωθεί άπειρες φορές, και δεν θα κουραστούμε να το επαναλαμβάνουμε, ότι λίγες επενδύσεις μπορούν να φέρουν τόσο μεγάλη απόδοση, όση η επένδυση στις γυναίκες. Και όμως, τις μεταχειρίζονται ακόμη με συγκατάβαση και υπάρχουν διακρίσεις σε βάρος τους όσον αφορά την πρό-

σβαση στην εκπαίδευση, την περιουσία, την πίστη, το εισόδημα και τις υπηρεσίες, τη λήψη αποφάσεων, τις συνθήκες εργασίας και την αμοιβή. Για πάρα πολλές γυναίκες σε πάρα πολλές χώρες, η πραγματική ανάπτυξη υπήρξε μόνο μια αυταπάτη.

Η εκπαίδευση των γυναικών είναι ο πιο σημαντικός δρόμος για μεγαλύτερη παραγωγικότητα, μικρότερη βρεφική θνησιμότητα και λιγότερες γεννήσεις. Η οικονομική απόδοση της επένδυσης στη μόρφωση των γυναικών είναι γενικά συγκρίσιμη με εκείνη των ανδρών, αλλά η κοινωνική απόδοση όσον αφορά την υγεία και τη γεννητικότητα υπερβαίνει κατά πολύ αυτά που κερδίζουμε από τη μόρφωση των ανδρών.

Ας υποσχεθούμε λοιπόν ότι θα προσέχουμε τους αριθμούς των κοριτσιών που γράφονται στα σχολεία. Ας προσέχουμε επίσης τους αριθμούς των κοριτσιών που ολοκληρώνουν την εκπαίδευσή τους και ας αναρωτηθούμε γιατί, αν δούμε τους αριθμούς αυτούς να διαφέρουν μεταξύ τους, και για τον πρόσθετο λόγο ότι το κορίτσι που πήρε ένα δίπλωμα θα κάνει λιγότερα παιδιά από την αδελφή της που δεν πήρε δίπλωμα.

Είμαι ευχαριστημένη με τη διαφαινόμενη ομοφωνία ότι όλη η σειρά υπηρεσιών οικογενειακού προγραμματισμού πρέπει να είναι προσιτή σε όλους σε λογική τιμή. Ορισμένες φορές η θρησκεία είναι μεγάλο εμπόδιο. Αυτό συμβαίνει, όταν ο οικογενειακός προγραμματισμός μετατρέπεται σε ηθικό ζήτημα. Αλλά η ηθική δεν είναι μόνο ζήτημα ελέγχου της σεξουαλικότητας και προστασίας της αγέννητης ζωής. Η ηθική είναι επίσης ζήτημα του να δίνεις στα άτομα την ευκαιρία της επιλογής, του να καταστέλλεις κάθε είδους καταναγκασμό και να καταργείς την ενοχοποίηση της προσωπικής τραγωδίας. Η ηθική γίνεται υποκρισία, αν σημαίνει να δέχεται οι μητέρες να υποφέρουν ή να πεθαίνουν για ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και για παράνομες αμβλώσεις, και τα ανεπιθύμητα παιδιά να ζουν στην αθλιότητα.

Κανείς από μας δε μπορεί να παραγνωρίσει ότι εκτρώσεις συμβαίνουν και ότι όποια αυτές είναι παράνομες ή αυστηρά περιορισμένες, η ζωή και η υγεία της γυναίκας είναι συχνά σε κίνδυνο. Η αποποινικοποίηση των αμβλώσεων θα ήταν συνεπώς η λιγότερο δυνατή απάντηση σ' αυτή την πραγματικότητα, και ένας αναγκαίος τρόπος για να προστατευτεί η ζωή και η υγεία των γυναικών.

Τα παραδοσιακά θρησκευτικά και πνευματικά εμπόδια μπορούν να ξεπεραστούν με οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, που θα έχουν ως επίκεντρο την ενίσχυση των ανθρώπινων πόρων. Για παράδειγμα, η Βουδδιστική Ταϊλάνδη, η Μουσουλμανική Ινδονησία και η Καθολική Ιταλία δείχνουν ότι μπορούν να επιτευχθούν σχετικά μεγάλες μειώσεις της γεννητικότητας σε εκπληκτικά σύντομο χρόνο.

Είναι ενθαρρυντικό ότι η Διάσκεψη του Καΐρου θα συμβάλει στο να διευρυνθεί το

αντικείμενο του οικογενειακού προγραμματισμού, ώστε να περιλαμβάνει τη φροντίδα για σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες και τη φροντίδα για γυναίκες που είναι έγγυες, που γεννούν και αποβάλλουν. Αλλά είναι τραγικό ότι χρειάστηκε μια καταστροφή όπως το AIDS, για να μας ανοίξει τα μάτια στη σημασία της καταπολέμησης των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών. Είναι επίσης τραγικό ότι έπρεπε να πεθάνουν τόσο πολλές γυναίκες από εγκυμοσύνες για να συνειδητοποιήσουμε ότι τα παραδοσιακά προγράμματα υγείας Μητέρας—και—Παιδιού, αποτελεσματικά για τη σωτηρία της ζωής τόνων παιδιών, έχουν κάνει πολύ λίγα για να σώσουν ζωές γυναικών.

Συνεπώς, σ' ένα πρόγραμμα δράσης που κοιτάζει μπροστά φαίνεται λογικό να συνδυάσουμε τις φροντίδες υγείας που αφορούν την ανθρώπινη σεξουαλικότητα κάτω από τον τίτλο «Μέριμνα για την αναπαραγωγική υγεία».

Με ευχαρίστηση σας λέω ότι ο συνολικός αριθμός εκτρώσεων στη Νορβηγία έμεινε ο ίδιος μετά τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων, ενώ οι παράνομες αμβλώσεις έπεσαν στο μηδέν. Η εμπειρία μας είναι παρόμοια με εκείνη άλλων χωρών, δηλαδή ότι ο νόμος έχει μια επίδραση στη διαδικασία λήψης της απόφασης και στην ασφάλεια της αμβλώσης — αλλά όχι στους αριθμούς. Το ποσοστό μας σε αμβλώσεις είναι από τα μικρότερα στον κόσμο.

Η μη ασφαλής αμβλωση είναι ένα μεγάλο πρόβλημα δημόσιας υγείας στα περισσότερα μέρη της γης. Γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι μας ότι οι πλούσιοι συχνά καταφέρνουν να πληρώσουν και να έχουν μια ασφαλή αμβλωση, άσχετα από το τί λέει ο νόμος.

Μια διάσκεψη αυτού του κύρους και αυτής της σπουδαιότητας δεν πρέπει ν' αποδεχτεί τις απόπειρες διαστροφής των γεγονότων ή να αγνοήσει την αγωνία εκατομμυρίων γυναικών που διακινδυνεύουν τη ζωή και την υγεία τους. Αρνούμαι να πιστέψω ότι το αδιέξοδο στο οποίο φτάσαμε πάνω σ' αυτό το κρίσιμο ζήτημα θα επιτρέψουμε να εμποδίσει ένα σοβαρό αποτέλεσμα της διάσκεψης του Καΐρου, που να βλέπει προς το μέλλον. Ένα αποτέλεσμα το οποίο, ας ελπίσουμε, θα βασίζεται σε πλήρη ομοφωνία και θα υιοθετηθεί με καλή πίστη.

Οι υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας όχι μόνο έχουν να κάνουν με προβλήματα που έχουν παραμεληθεί. Φροντίζουν επίσης άτομα αγνοημένα ως τώρα. Οι νέοι άνθρωποι και τα μοναχικά άτομα έχουν βοηθηθεί ελάχιστα μέχρι τώρα και τα πράγματα συνεχίζουν να είναι στην ίδια κατάσταση, καθώς τα κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού σπάνια καλύπτουν τις ανάγκες τους. Ο φόβος μήπως προαγάγουμε το μίξιμο των δύο φύλων λέγεται συχνά ότι είναι ο λόγος για τον οποίο οι υπηρεσίες οικογενειακού προγραμματισμού περιορίζονται στα παντρεμένα ζευγάρ-

ρια. Ξέρουμε όμως ότι η έλλειψη μόρφωσης και υπηρεσιών δεν αποτρέπει τους έφηβους και τα ανύπαντρα ζευγάρια από τη σεξουαλική δραστηριότητα. Τουναντίον, υπάρχουν όλο και περισσότερες αποδείξεις από πολλές χώρες, περιλαμβανομένης και της δικής μου, ότι η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση προάγει την υπεύθυνη σεξουαλική συμπεριφορά, ακόμη και την αποχή.

Η έλλειψη υπηρεσιών αναπαραγωγικής υγείας κάνει τη σεξουαλική δραστηριότητα πιο επικίνδυνη για τα δύο φύλα και, ιδιαίτερα, για τις γυναίκες.

Καθώς οι νέοι άνθρωποι βρίσκονται στο κατώφλι της ενηλικίωσης, η σεξουαλικότητά τους, που αρχίζει να εμφανίζεται, αντιμετωπίζεται συχνά με καχυποψία ή απλά αγνοείται. Σ' αυτό το ευαίσθητο σημείο της ζωής τους οι έφηβοι χρειάζονται καθοδήγηση και ανεξαρτησία, χρειάζονται εκπαίδευση αλλά και ευκαιρίες για να εξερευνήσουν τη ζωή μόνοι τους. Αυτό απαιτεί λεπτότητα και εξαιρετικά ζυγισμένους χειρισμούς από τους γονείς και από τον κοινωνικό περίγυρο. Ελπίζω ειλικρινά ότι αυτή η διάσκεψη θα συμβάλει σε μεγαλύτερη κατανόηση και περισσότερη προσοχή στις ανάγκες αναπαραγωγικής υγείας των νέων ανθρώπων, περιλαμβανομένων και εμπιστευτικών υπηρεσιών υγείας προς αυτούς.

Χρειάζονται οράματα, για να δημιουργηθεί κάποια αλλαγή. Αλλά πρέπει επίσης να υλοποιήσουμε τα οράματα και τη δέσμευσή μας, διαθέτοντας τους κατάλληλους πόρους. Το κόστος του προγράμματος το οποίο ήρθαμε εδώ για να υιοθετήσουμε έχει υπολογιστεί ανάμεσα στα 17 και στα 20 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο.

Η πραγματικά σκληρή δουλειά αρχίζει όταν η διάσκεψη αυτή τελειώσει. Είναι μια μεγάλη πρόκληση να μετατρέψουμε τη νέα αντιμετώπιση και τους στόχους σε εφαρμόσιμα προγράμματα. Η Νορβηγία θα συνεχίσει να λαμβάνει μέρος στο διάλογο με τους διμερείς και πολυμερείς εταίρους μας. Είμαστε ευτυχείς που διαπιστώνουμε ότι σημαντικοί δωρητές, όπως οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία, αυξάνουν τώρα την υποστηρίξη τους στα θέματα πληθυσμού. Πρέπει ν' ακολουθήσουν και άλλες χώρες. Ας ελπίσουμε ότι και άλλες δωρητρίες χώρες θ' ακολουθήσουν σύντομα το παράδειγμα της Νορβηγίας και θα κάνουν πράξη το στόχο να διαθέτουν τουλάχιστον 4% του Καθαρού Διαθέσιμου Εισοδήματος σε πληθυσμιακά προγράμματα.

Είναι επίσης σημαντικό οι κυβερνήσεις να διαθέτουν 20% των δαπανών τους στον κοινωνικό τομέα και 20% του Καθαρού Διαθέσιμου Εισοδήματος να διατίθεται για την καταπολέμηση της φτώχειας.

Η αύξηση του πληθυσμού είναι ένα από τα πιο σοβαρά εμπόδια για την παγκόσμια ευημερία και αποδεκτή οικολογικά ανάπτυξη. Σύντομα μπορεί ν' αντιμετωπίσουμε μια νέα σιτοδεία, μαζική μετανάστευση, αποσταθεροποίηση, ακόμη και ένοπλες

συγκρούσεις, καθώς οι λαοί αγωνίζονται για την όλο και πιο σπάνια γη και για τα αποθέματα νερού.

Στις πιο ανεπτυγμένες χώρες τα τυχερά παιδιά των νέων γενιών μπορεί ν' αργήσουν ν' αντιμετωπίσουν την άμεση περιβαλλοντική κρίση, αλλά τα σημερινά νεογέννητα θα αντιμετωπίσουν την τελική κατάρρευση των ζωτικών πόρων.

Για να πετύχουμε μια αποδεκτή οικολογική ισορροπία μεταξύ του αριθμού των ανθρώπων και της ποσότητας των φυσικών πόρων που να μπορούν να καταναλωθούν, τόσο οι λαοί των βιομηχανικών χωρών, όσο και οι πλούσιοι του Νότου έχουν μια ειδική υποχρέωση να μειώσουν τη συνεισφορά τους στην οικολογική επίπτωση.

Χρειάζονται αλλαγές, τόσο στο Βορά, όσο και στο Νότο, αλλά οι αλλαγές αυτές δεν θα πραγματοποιηθούν, αν δεν αντέξουν τη δοκιμασία της δημοκρατίας. Μόνο όταν οι άνθρωποι θα έχουν το δικαίωμα να παίρνουν μέρος στη διαμόρφωση της κοινωνίας, συμμετέχοντας στις δημοκρατικές πολιτικές διαδικασίες, θα είναι πολιτικά βιώσιμες οι αλλαγές. Μόνο τότε θα γίνουν πραγματικότητα οι ελπίδες και οι πόθοι των γενιών που δεν έχουν ακόμη γεννηθεί.

Επωφελούμαι αυτής της προνομαχίας ευκαιρίας, για να καλέσω και να προκαλέσω αυτή τη Διάσκεψη ν' αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στις επερχόμενες γενιές. Δεν πετύχαμε στο Ρίο όσον αφορά τον πληθυσμό. Το Κάιρο πρέπει να πετύχει για το καλό της γης.

Μετάφραση από τα Αγγλικά:

Λιλί Κουράκου

Μείωση του αριθμού των αμβλώσεων στις ΗΠΑ, αλλά μείωση και των νοσοκομείων που δέχονται να τις εκτελέσουν

Εικοσιδύο χρόνια μετά τη δικαστική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών που νομιμοποίησε τις αμβλώσεις, η διακοπή της κύησης γίνεται όλο και πιο δύσκολη, καθώς ο αριθμός των γιατρών που δέχεται να τις πραγματοποιήσει μειώνεται συνεχώς.

Περισσότερα από 500 νοσοκομεία και κλινικές των Η.Π.Α. έχουν σταματήσει να κάνουν αμβλώσεις από τις αρχές του 1980, και όλο και λιγότεροι νεαροί γιατροί διδάσκονται πια την τεχνική της άμβλωσης.

Αλλά και ο αριθμός των αμβλώσεων έχει σημαντικά μειωθεί. Κατά το 1992 έφθασε στο χαμηλότερο ποσοστό των 25,9 αμβλώσεων ανά 1000 γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας. Η ερευνητική εταιρεία που ασχολήθηκε με τη μελέτη αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αριθμός των γυναικών που καταφεύγουν στην άμβλωση μειώθηκε εξαιτίας της μεγαλύτερης χρήσεως αντισυλληπτικών μέσων και του φόβου του AIDS που επέβαλε την ευρύτερη χρήση προφυλακτικών, της συνεχώς αυξανόμενης αποδοχής των ανύπανδρων μητέρων και της μείωσης των γυναικείου πληθυσμού κάτω των 25 χρόνων.

Από την άλλη πλευρά μειώνεται συνεχώς και ο αριθμός των κλινικών που δέχονται να κάνουν αμβλώσεις, ιδιαίτερα στις μικρές κοινότητες του Νότου και των Μεσοδυτικών Πολιτειών.

Οι τρομοκρατικές ενέργειες που γίνονται εις βάρος των μαιευτρίων κάνουν πολλούς από αυτούς, ιδιαίτερα τους μεγα-

λύτερους, να εγκαταλείνουν ακόμη και το επάγγελμά τους. Ο δρ Α. Άντερσον, λόγω χάρη, ένας μαιευτράς του Νόρφολκ, της Βιρτζίνια, που από το 1970 προσέφερε τις υπηρεσίες του σχεδόν δωρεάν στις φτωχές γυναίκες της περιοχής, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την κλινική όπου εργαζόταν, όταν διαδηλωτές εναντίον των αμβλώσεων έσπασαν την πόρτα του σπιτιού του και έρριξαν καρφιά στην αλέα του κήπου του. «Αισθάνομαι λύπη για όλες εκείνες τις γυναίκες που χρειάζονται τις υπηρεσίες μου», δήλωσε πριν από λίγες ημέρες, «αλλά δεν θέλω και να σκοτωθώ».

Η άρνηση πολλών γιατρών να κάνουν εκτρώσεις οφείλεται στην αποτελεσματικότητα του εκφοβισμού που ασκούν οι δραστήριες ομάδες οι οποίες στρέφονται εναντίον των αμβλώσεων.

Πολλοί από τους μεγαλύτερους γιατρούς, που είχαν χαιρετήσει τη δικαστική απόφαση για τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων ως ένα σημαντικό άνοιγμα για την προστασία της υγείας της γυναίκας και τρόπο παρεμπόδισης γεννήσεως παιδιών με γενετικές ανωμαλίες, δεν κρύβουν την απογοήτευσή τους για την τροπή που παίρνουν τα πράγματα. Οι περισσότεροι από αυτούς πιστεύουν ότι πρέπει να βρεθούν άλλοι τρόποι διακοπής μιας κύησης που οφείλεται στο ότι δεν χρησιμοποιήθηκαν αντισυλληπτικά μέσα.

(Από την εβδομαδιαία HERALD TRIBUNE της 23/1/1995).